

Rantaniityllä keskiviikkona 26.1.2005
Profetia Leifille

Kutsu Kristuksen seuraamiseen, uhriksi

[00:00 - 04:38 Laulu erämaan vaeltajan kurjuudesta]

[04:56] Kuule sinä minun omani, joka olet tullut minun sanojeni ja voiman alkulähteille, näin puhun minä, joka muinoin palavan pensaan kautta, erämaan vaeltajaa kohtasin kirouksen maassa, kirouksen orjantappurapensaan kautta kirouksen keskellä minä puhuin. Jo ennen minun varsinaista ilmestymistäni oli se kuitenkin minun Henkeni joka vaikutti tuossa suuressa väkevässä näyssä jonka Mooses näki. Katso Leif, nämä tulevat minun, sen totisen kirouksen kuumuudessa ja elämän pätsissä poltetun elävän sanan, Jeesuksen Kristuksen kautta, palvelijani lausuesssa näitä sanoja jotka kuohuvan virran tavoin kuohuvat hänen suustaan! Katso minä tahdon kohdata sinua sinun itse sävelin ja tuntein maalaamassasi kauhujen maisemassa, jossa käärmeet, skorpionit ja kaikki taivaan peljättävät kauhut yön pimeyksineen ja päivän kuumottavine helteineen sinut kohtaavat. Katso nämä ovat minun sanojani sinulle Leif, sinulle joka olet niin kauan elänyt vailla ylimmän paimenesi johtoa. Olet kyllä aavistuksen omaisesti ja udun omaisesti minun Henkeni ja ääneni kuullut, mutta voi voi voi: kuin orjuudessa raatava Israelin kansa monin kurjuuden kirouksin aavistettu ja taakoitettu ei voinut kuulla kirkkaasti vailla entisiä varauksia ja pidäkkeitä minun puhettani, samoin sinä joka niinikään olet kirouksen alaisessa elämässäsi elänyt, nähnyt ja kokenut jos minkä kaltaista, ja myös minun nimissäni on sinulle niin paljon pahaa tehty! En minä siksi käy sinun kanssasi oikeutta siitä, että sinä myös olet ikään kuin peittänyt sydämesi vaskisin salvoin, rautaisin ovin ja portein ja muurein myös

minulta, sillä kurjuuden, kärsimyksen, orjuuden ja kaiken kauheuden kokenut ihminen, mitä muuta hän voi tehdä kuin koettaa suojata mikä hänelle kalleinta on, se on: hänen ominta omaansa, sitä ihmisen ydin mieltä ja minuutta jota kukin ihminen parhaan kykynsä mukaan minun asettamien lainalaisuuksien mukaan koettaa suojata. Mutta niin kuin olen jo aiemmin antanut opetuksia näistä suojauksista, niin sanon minä sinullekin Leif. Nämä suojaukset ovat kirouksen maan kaiken vääryyden ja jumalattomuuden ikään kuin hedelmiä, ja tällä tavoin on ihmisten täytynyt varautua toisiaan vastaan, mutta myöskin minun sanansaattajina esiintyviä ihmisiä vastaan, ynnä sitä kautta *[lausuttu katkeran murheen murtamalla äänellä:]* myöskin minua vastaan! Mutta kun minä nyt olen lähtenyt Henkeni kautta liikkeelle korjatakseni sitä mitä vaurioita minun on täytynyt – niin sen sanon murheellisella sydämellä – minun on täytynyt sallia tulla minun oman valtakuntani keskuuteen, niin nyt, nyt on Leif aika, aika purkaa suojaukset, varaukset. Kaikkea et voi tehdä heti, mutta minun tahtoni on Leif, että sinä purkaisit niitä varauksia ja varaumia joita sinulle on syntynyt myöskin minua kohtaan, ihmisten – niin sen sanon – myöskin minun palvelijani langettamana. Mutta anna sinä hänelle anteeksi, niin kuin sinä anteeksi tahdot antaa.

[12:02] Mutta niin kuin olet kuullut tämän suuren asian, niin tahdon sen minä sinullekin sanoa: Leif anna sinä myös *[lausuttu itkuun purskahtaen]* minulle anteeksi, että minun on ollut mahdotonta suoraan vapaasti ilman ainaisia kahleita ja siteitä puhua ja tahtoani julistaa ja myös sinulle elämääsi suuntaa antaa! Niin vuosisadat ja tuhannet ovat kuluneet ja minun valtakuntani vaikutuspiiriin olen kyennyt vain niin vähän alkuaan suuruuteen ja kirkkauteen nähden antamaan. Ei ole täysin seissyttä ollut tuo vanha vesi, joka aikoinaan muinaisiin kirjoituksiin talletettiin, mutta verrattuna

aikaan jolloin ne annettiin, tai verrattuna eläviin vesiin, puroon, virtoihin ja suuriin jokiin ja niitten pyörteisiin, jopa tulviin, niin mitä on se kun ikään kuin pienellä lirutuksella on vanhaa vettä vaihdettu ja sekin tehty vain päältä päin, sillä pohjassa syvällä ovat olleet aina nuo vanhat muinaisaikain pohjasakat, jotka minun täytyi *[katkeraan itkuun purskahtaen]* antaa tulla minun seurakuntaani? Minun palvelijani on tekevä selon ja tehnyt siitä jo! Ja kirkkaasti olette te saapa nähdä, aivan kuin seuraten – niin kuin te nykyaikana sanotte: ”rikosreportaasia” – sitä mitä minun ylösnousemukseni, taivaaseen ottamiseni jälkeen ja Helluntain välissä tapahtui!

[14:55] Mutta sen sanon: vain pinnalta käsin on tuo vanha sammio saanut elävää ja uutta! Alla syvällä koskemattomina ovat vuosisatain ja vuosituhanten pohjasakat! Ja tästä minä pyydän sinulta Leif ja muiltakin omiltani anteeksi! *[edelleen itkien]*

On niin kuin shakkipelissä, tuossa taistelu ja strategiapelissa, jossa äärimmäisen taitavaa vihollista voidaan harhauttaa vain uhrauksin: *[itkien]* niin olen minäkin joutunut tekemään, seuraamaan sivusta mitä tapahtui kun minun elävä tahtoni ja sanani vangittiin ja ikään kuin se lukittiin ikivanhaan muinaisaikaiseen säiliöön ja vesisammioon. Ja tämän vangitsemisen, pysäyttämisen hedelmät ovat kaikkialla näkyvissä.

Mutta tämän tekoni tähden, jonka me hyvin näimme – sillä ennen kuin Pyhä Henki oli tullut vielä noihin alkuaian pyhiin, oli tullut myöskin valheen henki minun lähimpään apostoleistani, tuohon mieheen josta jo aiemmin olin sanonut: ”Mene pois saatana!” Niin oli käynyt tuossa taivaaseen ottamiseni ja Pyhän Hengen tulon välissä, ja tämä uhraus ei vielä aluksi pysäyttänyt kaikkea; ei, sillä elävä voima, elävä sana virtaili vielä, mutta tämä jäi ikään kuin vuosisatain jälkeen havaittavaksi pohjasakaksi, sillä tämän alkusakan päälle kerrostui toinen sakka ja sen sakan päälle kerrostui

kolmas sakka, ja niin on suurin osa minun valtakuntaani, Leif, ollut muinaisajan pohjasakan peitossa.

Ja nyt on koittanut aika, jolloin minä henkeni kautta olen lähtenyt paljastamaan, ja samalla myöskin uudet vedet virtaavat tuohon vanhaan sammioon, vanhat kirjoitukset alkavat elää ja vanhan liiton aikuiset tapahtumat ovat saaneet uuden merkityksen ja sisällön, kun korkein ja alkuperäinen voima, rakkauden voima ja valtakuntani alkaa liikuttaa noita jähmeitä menneen ajan tapahtumia.

[19:17] Katso Leif, tästä kaikesta salli minun esittää sinulle, muiden myöskin muassa, anteeksipyyntö.

Mitä sitten olen tällä sallimuksella aikaansaanut? Sen on palvelijani tekevä sinulle selväksi, jos sinä kärsit kuunnella hänen opetuksia ynnä myöskin minun suoria ilmoituksiani, mutta se tiedä, että nyt olemme tehneet sellaisen siirron tässä elämää ja iäisyyttäkin suuremmassa ikään kuin shakkipelissä, että näitten siirtojen vaikutuksesta, joita nyt olemme tehneet, kykenemme vihdoinkin niin kuin tuossa pelissä on sanonta: shakittamaan ja matittamaan vihollisen joukot. Tämä on kauhistuttava uhraus ja monet ovat ne ihmisparat, jotka ovat joutuneet tämän seisovan, ummehtuneen, sakkautuneen veden jopa myrkyttämiksi toisten kyetessä ikään kuin ammentamaan ylempää ja muuttuvaa puhdasta ja puhtaampaa kerrosta. Mutta yhtäkaikki ei ole minun valtakuntani, ei ole se todellakaan ollut niin kuin laulut raikuvat ja ylistyskokoukset kaikkialle kaiuttavat ja suuret marssit, koko maailma julistavat: jotakin suurta ristini voittokulkua, ei, vaan aivan niin kuin minä annoin uhriksi itseni ja kärsin, aivan samoin olen minä joutunut antamaan minun valtakuntani ikään kuin suureksi jättäjäismäiseksi uhriksi.

[22:02] Ja näitten tuhanten ja miljoonain vihollisen haavoittamien ja vammoittamien ihmisten kautta olen minä

ikään kuin tuon uhrikuoleman toistanut, sillä kaikki ne jotka uhriksi ja alttiiksi annettuina ovat minun edessäni kärsineet, ovat pyhät, ja kärsimyksensä on muuttunut ikuisiksi; nuo heidän kyöneleensä ovat kristallisoituneet iäisiksi kallisarvoisiksi kuin jalokiviksi. Minun muinoin pystyttämä valtakuntani, tuo seurakunta ja kirkkokristillisuus, joksi sitä voidaan kutsua, on kantanut paljon jaloa ja arvokasta hedelmää myös, sillä kun ihmiset parempaa ymmärrystä paitsi ja joutuneina tämän heidän ymmärryksensä ylittävän suuren – paljon, paljon heitä itseään suuremman – asian ja tapahtuman uhriksi on kuitenkin heidän kärsimyksensä ollut minun edessäni nähty, heidän rukouksensa kuultuja; jos ei ajassa niin iäisyydessä. Ja kaikki kaikkina aikoina vilpittömällä sydämellä minun edessäni olevat, [jotka ovat olleet¹] ja jotka yhäti ovat – täysin riippumatta siitä missä muodossa he minua palvelevat ja minkä kirkkokunnan kautta – niin ovat he minulle olleet rakkaita ja kalliita, ja niin on tämä suuri uhraus, vaikka se tämän kärsimyksen ja ikään kuin vangitsemisen ja pysäytyksen toikin kauhistuttavan pitkäksi ajaksi, on sen hedelmänä kuitenkin syntynyt iäisesti arvokasta ja kallista, ja palvelijani on näitten muinaisaikain pyhien kunniaksi ja muistoksi myöskin tallettava sen hyvän, kuin kalliin aarteen mitä näistä muinaisista ajoista on teidän päiviinne asti siirrettävissä.

[25:11] Katso Leif, minä puhun sinulle siksi näin monin opetuksen sanoin, jotta sinä myöskin ymmärtäisit minun anteeksipyyntöni tarkoituksen. Sillä myös sen tähden että minun elävä voimani ja sanani ei ole sinua päässyt kohtaamaan, sen tähden myös on sinun päälläsi ollut sellaista kurjuutta, synkeyttä, vaivaa ja pimeyttä jollaista siinä nytkin on. Mutta sinun elämäsi autiomaassa ja erämaassa palakoon tämä

¹ sanamuotoa yritetty hieman selkeyttää.
Alkumuoto: "ja olleet"

kutsuilmoitukseni kuin Mooseksen pensas. Tiedä se: kirouksen pensas paloi eikä kulunut, niin minunkin muinaiset sanani, muinainen ilmoitukseni oli ikään kuin tuhoutumassa ja tulella, ja kuitenkin ei koskaan se täysin tuhoutunut. Nämä päivät, kuukaudet ja lähivuodet ovat todistaneet kuinka ikään kuin kaiken tämän kurjuuden ja kirouksen keskellä, sillä oikein ymmärrettynä on myöskin minun kansani vaellus, kaikkien heidän, ollut osin kuin samaa vaellusta jota sinä tulkitset tuossa vaikuttavassa kappaleessasi, josta innoituksen olet saanut minulta, ja myös on oma sielusi ja tunteesi ollut väkevästi mukana. Katso tällaista, tällaista on tämä ollut.

Paljon, paljon on minulla sanomista; paljon, paljon opettamista, mutta mitä sinulle nyt sanon henkilökohtaisesti, mitä sinulle nyt sanon, tärkeintä mitä sinulle sanon, ei ole se mitä nyt ensin olen puhunut, vaan se kun minä kutsun sinua seuraamaan minua, kuulemaan minun ääntäni, ja myös omassa elämässäsi panemaan osin täytäntöön se jonka minä jouduin panemaan, kun minä ristiäni kannoin, häväistyksen ja pilkan koin, ja kun lopulta kuolin. Sellaiseen seuraamiseen minä sinut, Leif, kutsun, mutta tiedä tämä: se minkä sinä ajallisesti menetät, sen voitat sinä iäisesti, ja minkä tunnet tuskan ruoskanisuina ja orjantappurain verta vuoravina pistoina, se kaikki on muuttuva iäiseksi iloksi. Minä annan sinulle iankaikkisen toivon ja sinussa minä täytän sen mitä jo muinoin on puhuttu, kun on puhuttu että ei ihminen elä pelkästä leivästä eikä maallisesta mammonasta, vaan minun ja Isäni sanoista.

Tämä luovuuden pyörteily jota sinä olet saanut tuntea, on merkki elämästä joka löydetään vasta kun ikään kuin elämä kadotetaan. Katso, vaikka puhunkin paljon uutta nyt, en koskaan, en koskaan unohda muinaisia sanojani enkä niitä kalliita lausumia, joita muinaisina aikoina on sanottu – niin on tässäkin: kaikki hyvä menneestä eläköön, ja eläköön se

sinussa ja eläköön kaikissa muissa. Joka kadottaa elämänsä löytää sen.

[32:07] Katso, sinussa on ollut sellaista ikään kuin muurin kaltaista rakennetta joka vasta tällaisissa elämän kokemuksissa alkaa murtua ja hajota niin että sinun sielusi pääsee vasta auki. Eläväksi minä sinut teen, ja elävä sinä totisesti olet minun tahtoni mukaan. Katso, hän jonka sinun sisareksesi myös tahdon nimittää, hän kadotti sielunsa mammonan valtakuntaa palvellessaan, eikä ollut hänelle miksiäkään hyväksi se mitä hän maallisesti ja ihmissilmin ihailtuna sai. Katso, minun edessäni – niin sen sanon – tietystä mielessä olette te samankaltaisessa tilanteessa, sillä semmoisenaan kuin minun tyttäreni nyt on, ei saa hän vielä oikeutta siihen varallisuuteen. Tietysti sinun erosi häneen on siltä osin suuri, että ihmissilmin katsottuna sinä teet oikeasti sellaista jota voidaan jonkinkaltaiseksi lopuksi sanoa, mutta minä sanon: minun edessäni, minun edessäni hän jonka käden sinuun nyt liitän, on hengen kannalta ja sisimmän kannalta kuin samassa asemassa. Ja sinä tyttäreni, näe veljestäsi että se minkä hän nyt kokee kaikkine kärsimyksineen, sekä ulkoisine että sisäisine, sinä tiedät sinun osasi on eräänä päivänä kohdata tuo musertava ikään kuin *[itkunsekainen ääni]* ristiinnaulitsemisen tunne jonka sinun veljesi jo tuntee ja joka hänen päällitsensä käy. Mutta samalla kun näin sanon, en minä tahdo sinulle, tyttäreni, tuoda toivottomuutta ja lohduttomuutta – vielä vähemmän sinulle sinä minun omani, sinä eksynyt palvelijani, aina hukassa, aina hukassa ollut sielu! Ei, vaan kuolemasta alkaa ylösnousemus; pimeyden jälkeen, yön jälkeen koittaa aamu; menetysten jälkeen seuraavat saamiset ja kadottamisen jälkeen tulee löytäminen. Tämä on teidän kummankin osana. Ja suurin löytäminen, jonka minä löytämiseksi nimitän, on se kun minä voin kutsua teitä omikseni, rakkaikseni ja

ystävikseni, ja minun kärsimyksiini osallisiksi veljikseni ja sisarikseni.

Nämä ovat minun sanojani sinulle Leif! Jos nämä sinulle kelpaavat minun lähestymiseni sinettinä ja merkinä, ota ne vastaan, paina ne sydämeesi, anna niiden upota sinne, ja löydä tästä mitä olet kuullut itsellesi maallista elämää suurempi toivo.

[38:16] Otatko sinä Leif tämän minun lahjani, tämän lahjan – niin sen sanon – lahjan, sillä en tahdo sinua kadottaa, Leif, enkä koskaan tahtonut, vaan iankaikkisen elämän sinulle lahjoittaa ja elävän sielun? Katso tällä ilmoituksella minä annan sinulle lahjan, se on kutsuni: seuraa minua.

[38:59 *Leifin vastaus:*] Anna Herra...

[*Jeesus jatkaa iloisesti huudahtaan:*] Ole siunattu minun kanssa veljekseni! Ole siunattu sinä ikään kuin eksyksissä vaeltanut omani, äläkä anna näitten minun monien sanojeni sinun vanhaa varautunutta mieltäsi kiusata, vaan ymmärrä että minä totisesti haluan puhua paljon, sillä niin kauan jo on minut pantu vaikenemaan, enkä ole voinut elävästi puhua. *[taas itkunsekaiseksi muuttuvalla äänellä]* Siksi tahdon sinulle puhua paljon sillä myös sinulle olen velkaa niin monet, monet puheet, niin monet opetukset.

Mutta sinä olet antanut minulle tämän hyväksyntäsi vastaanottaa lahjan, jonka sinulle nyt annan! Se olkoon kallein aarteesi, olkoon siunattu sinun elämäsi, sinun loppuelämäsi; minun merkilläni olkoon se merkitty ja myös minun ylösnousemukseni toivolla, ilolla, elämällä olkoon se merkittynä, eikä sellaisella jota elämäksi sanotaan ja sellaiseksi nimitetään!

Ole siunattu minun, sinun Herrasi nimessä, minun veljekseni, niin sen sanon, sillä kaikki jotka tämän viheliäisen elämän lävitse joutuvat kaiken sen tuskan ja kärsimyksen kokien elämään, niitä

sanon minä veljikseni, [niitä²] jotka uskoen minuun ja Isääni ovat jaksaneet askeleitaan täällä astella. Ei ole ollut minun tahtoni tällaista kurjuutta omilleni antaa, niinpä minä tulin ihmiseksi, synnyin kurjuuden kärsimyksen kokijaksi ja näkijäksi, ja näin tehdessäni tulin minä kaikkien ikään kuin omieni ja luotujeni veljeksi, ihmiseksi tulin; siksi en kavahda minä sanoa enkeleitten edessä teitä ihmisiä sellaisella kunniananimellä [jolla³] en enkeleitäni koskaan voi nimittää. Veljiksi ja sisariksi on teitä te ihmispoloiset sanoa.

Nämä ovat, Leif, sinun elämäsi palavan pensaan ilmoitussanat, ja näissä väreilee tuo ikaikainen muinainen voima, joka antoi entisajan profeetoille nuo ylittämättömät ja väkevät sanat, ja tämä sama voima on nyt sinun elämäsi ikään kuin kaiken kurjuutesi ja lohduttomuutesi keskelle syttynyt. Ja senpä tähden tahdon minä päättää tämän ilmoitukseni laululla joka kertoo elämästä ja kuoleman jälkeen tapahtuvasta ylösnousemuksesta ja voitosta, tuon ensimmäisen laulun kuvatessa erämaan vaeltajan kurjuutta. Jää hyvästi oi veljeni näine sanoin, ja seuraavin palvelijani tulkitsemin sävelin sinä ymmärrä: elämään, elämään, kokemiseen, tuntemiseen, ihmisen aateloittamiseen todellisten kokemusten ja tunteiden kautta on sinut kutsuttu.

[44:21 – 46:30 Laulu elämästä ja kuoleman jälkeen tapahtuvasta ylösnousemuksesta ja voitosta]

[Nauhoituksesta kirjoitettu 28.5.2005, Jukka]

² lisätty jälkeenpäin

³ Alkumuoto: "joita"

